

[J. M. Pedersen.]

har indført en promillegrænse, fordi man synes, det har betydning af hensyn til sikkerheden, er jeg kommet til det resultat, at jeg vil anbefale at stemme imod det ændringsforslag, der her er stillet, og at gå ind for den promillegrænse, som indeholdes i lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg vil kun anbefale, at man går ind for mindretallets forslag, d. v. s. for det, som lovforslaget indeholder, en 0,40 promille grænse. Min gruppe har diskuteret spørgsmålet, og vi er enige om, at vi kan stemme som af mindretallet foreslået.

K. Axel Nielsen: Jeg vil gerne ud over de bemærkninger i tillægsbetænkningen, hvor med udvalgsflertallet begrundet ændringsforslaget om, at promillereglen i § 50 skal udgå, uddybe mit synspunkt.

Da vi i sin tid behandlede færdselsloven, var der stillet forslag om indførelse af en promillegrænse for førere af motorkøretøjer. Forslaget blev forkastet af et flertal i folketinget. Nu foreslås en promilleregulering indført i luftfartsloven, og adskillige af de ærede medlemmer, der stemte imod promillereglen i færdselsloven, har erklæret, at de vil stemme for, at promillebestemmelsen indføres i luftfartsloven.

Begrundelsen er den, at færdsel i luften skal være så meget farligere end færdsel på landjorden, at der må stilles strengere krav til piloters ædruelighed end til ædrueligheden hos førere af motorkøretøjer.

Denne begrundelse kan jeg ikke godkende. Den forudsætter nemlig, at en promilleregulering fremmer ædrueligheden, og det mener jeg ikke den gør. De, der stemte imod promillereglen i færdselsloven, gjorde det ikke, fordi de ser med blidere øjne på berusede motorførere end de, der stemte for reglen. For mit eget vedkommende vil jeg i hvert fald gerne have mig frabedt at få skudt i skoene, at min stillingtagen til promillereglen skulle være dikteret af hensynet til dem, der ikke vil lade bilen stå, når de har drukket. Grunden til, at jeg stemte imod promillereglen, er som sagt den, at jeg ikke tror på, at en promilleregulering vil virke fremmende på ædrueligheden, hverken hos motorførere eller hos flyvere. Tværtimod frygter jeg, at pro-

millereglen vil virke på den måde, at adskillige, der i dag ikke vil drømme om at nyde spiritus, når de skal køre bil eller flyve, når en promilleregulering først er indført, vil føle sig fristet til eller lade sig overtale til at nyde så mange genstande, at de regner med, at deres spirituspromille er lige under den fastsatte grænse. En promilleregulering kan meget let få den samme psykologiske virkning som rationering af varer; det huskes sikkert, hvordan mange mennesker under rationeringen absolut skulle købe hele rationen, selv om de ikke havde brug for den; og mon ikke Sverige gjorde den samme erfaring med hensyn til køb af spiritus, dengang man havde motbok-systemet?

Men når man nu har den opfattelse, at en promilleregulering tværtimod at virke fremmende på ædrueligheden snarere vil virke som en sovepude eller måske endda som en opfordring til at gå lige til stregen, så er det efter min opfattelse ikke forsvarligt at gøre et så alvorligt brud på det princip om fri bevisbedømmelse, som vi i øvrigt bygger vor lovgivning på.

Konstatering af alkoholpromillen bør kun være ét af flere bevismidler til oplysning om den sigtedes egnethed til at flyve eller køre bil. En dom, der alene bygger på promillen, kan kun udtrykke gennemsnitsretfærdighed. Menneskers alkoholtolerance er vidt forskellig, ja, det enkelte menneskes alkoholtolerance på forskellige tider af døgnet er uensartet. Den, der f. eks. om formiddagen nyder to pilsnere, kan være ganske uegnet både til at føre bil og flyvemaskine i hvert fald i en kortere periode.

Nu ved jeg vel, at lovforslaget hjemler straf også for den, der uden at have over 0,40 promille alkohol i blodet fører en flyvemaskine i påvirket tilstand, men i praksis vil det, når vi har promillereglen, som regel blive sådan, at den, der har over 0,40 promille, dømmes, og den, der har under denne promille, frifindes. Jeg frygter, at man ved at vedtage lovforslagets regel herom legaliserer en alkoholkoncentration på 0,40 promille.

Man må også betænke, at en regel, hvorefter man kriminaliserer selve det at have en bestemt alkoholpromille, kommer i strid med den hævdundne regel i dansk strafferet, der på latin udtrykkes således: *in dubio pro reo*. Det vil sige, at tvivl skal komme den sigtede til gode.